

apost

PERIODIC ARBUCIENC

Subscripció anual: 3 pessetes

Redacció: Pietat, 19

LA MEJOR
SIDRA-CHAMPAGNE

ZARRACINA

ZARRACINA

ZARRACINA

ZARRACINA

ZARRACINA

ZARRACINA

Bebida aristocrática

Helada es deliciosa

Agradable a todos los paladares

PEDIDLA EN TODAS PARTES

GARATGE MECANIC

Francesc Paret i C.^{ia}

Slat. Ltda.

VENDA DE NEUMATICS I MACISSOS
de totes marques

CENTRAL

TUSET, 18
TELEFON 74742

BARCELONA

Premsa per el muntatge de Macissos
Reparació d'Autos
Bàscula pública
Dipòsit i venda de Benzina, Petrolis i Olis i Coixins

Fàbrica d'Anissats, Licors i Aixarops

ANTONI GUALBA - ARGENTONA

Despatx central:

Santa Teresa, 30 - M A T A R O - Telèfon 64

Grans tallers de
construcció de Car-
ruatges i Carroceries
per a Automòbils

JOAN AYATS

Els més importants tallers de la comarca

—Gran especialitat en Cotxes-Omnibus per el transport de passatgers—

-- Exquisit licor Ferro-Quina --

CALISAY

Magi Monfuleda

ARENYS DE MAR (Barcelona)

BARBERIA MODERNA

DE

JOAQUIM VIDAL

Acurat servei — Servei antisèptic
lo més modern — Saló especial per
a senyores — Especialitat en la ta-
lla de cabells a la «garçonne»

Senyores!

Tots els articles de Perfumeria i pro-
ductes de Bellesa, els trobareu a la

BARBERIA MODERNA

CARRER DE CAMPRODON, 47

Confiteria i Comestibles

E. GIRBAU

Successor de M. Garrofa

Gran assortit en dolços de totes classes

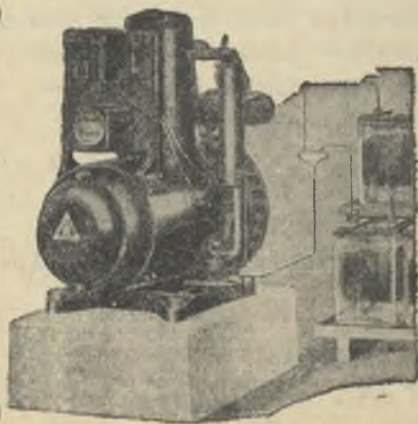
Especialitat en

Pastes de Thé — Exquisides

Saharas i centres de mantega

Gelats (D'ENCARREC)

SORRAY, 3 - ARBUCIES

La suprema qualitat en Radio,
l'aconseguirà adquirint un
aparell de

RADIO - REM

Aparells de 4 vàlvules a 500 ptes.
i de 3 a 250 ptes. Complets amb
instal·lació i tot.

FRANCESC POL

Pietat, 10

ARBUCIES

El Baix Montseny

ARBUCIES I LA FESTA MAJOR

Feu vostre per un moment el vol de l'àliga, remonteu-vos per l'espai i quan sigueu damunt la serralada montsenyenca aneu resseguint totes les seves vessants i quan veureu allà en un clot ombriol una vila riallera plena d'encisos, de cases blanques i carrers jolius, pareu vostre vol, baixeu-hi, que allà és Arbucies.

La veieu què gentil? Està somniosa, dormint a la falda del seu pare, d'aquell gegant imponent que es diu Montseny. Ell l'estima follament i n'està tan gelós de la seva filla, que damunt d'ella hi escampà tots els tresors. Va treure les seves catifes verdenques i les va estendre damunt dels seus prats; va obrir la caixeta de flors i perfums que tan avarament guardava i les va escampar per els jardins i les riberes. Va poblar de branques nervudes els arbres de les seves bosquíries i a cada branquilló hi va posar-hi un aucellet que polsant la seva arpa melodiosa, refila dia i nit corrandes a la seva aucella. I amb el manantial de les neus que es fonen damunt la seva testa i que infla les seves venes d'aigua gelada, en neix la riera, aquell fil de plata, que escorren se, cascabellejant, en continuat èxtasi besa els peus d'aquesta verge montsenyenca.

Baixeu-hi en un jorn de Festa Major, que de bon matí ja sentireu com les campanes batallejant amb fúria fan estremir els campanars. Veureu l'Aubada com apareix amb totes les seves gales i esplendors, si-guent bell preludi de la gran festa que vindrà després. Fins els aucells despertant se més de jorn que els altres dies barregen llurs cants armònics amb els repics de festa! Fins les flors han cuitat a obrir la seva corola perfumada i a pintar-se de vius colors, per passejar després damunt el pit batent de les damisel·les! Fins els humans, com si una nova sang omplís les seves venes, han sentit batre insòlitàment llurs cors!

I veureu com el sol s'enfila i rumbeja per l'arcada infinita, més daurat, més bell i més radiant que mai, encenent les muntanyes de núvols que troba al seu pas i aivant el foc de la festa que va a començar.

I la festa aquesta arriba curullada de rialles i portant als nostres braços els sers a qui més estimem.

No hi ha festa que pugui comparar-se a la Festa Major! Cap com ella ens deixa abeurar en el cassiol de la gaubança! No hi ha festa que sonqui tants cors adormits, que tingui tants tresors amagats, que ens faci batre tant adelaradament els cors, ni que sigui esperada amb tanta fruïció. I per què això? No ho sé; és per un desig que ja hem heretat dels

nostres avis, per un instint que'ns ix del fons del cor, per un afany que mai hem sabut comprendre, es potser perquè la Festa Major és la festa més agermanadora, més captivant, més íntima, en una paraula: la festa més nostra!

Aneu als envelats i allà veureu els galants festejadors, cercadors empedernits d'aventures d'amor, que es complauen en anar a gallejar d'una festa a l'altra, vestits com ninots i allà veureu que mentre's l'orquestra va tocant mandrosament i els músics de tant en tant es freguen els seus ulls ensunyats, ells ballen siniescament i es dobleguen amb ridícula, als acords d'un exòtic «charlestón» fent apuntar una rialleta burlesca en els llavis de tots els miradors.

I veureu que agafen una nina, la que els plau més i tot ballant, ballant, deixen caure unes paraules dolces i amorosives damunt son cor. Li diuen que l'estimen, li fan mil promences, xerren amb tanta eloqüència, fingeixen tan bé, que la nina acaba potser a il·lusionar-se, creient sinceres les paraules del foraster. I el foraster a còpies de dir ho, potser també ho creu que estima i sent que una foguerada abranda el seu cor...

Veieu, ara ja és amb la veu trèmula, amb un accent més sortit del cor, amb uns ulls més penetrants, que va teixint un collar de galanies per a la nostra nina...

I la donzella s'il·lusiona i nits senceres somnia amb l'amant de la Festa Major i espera debades, debades el jorn en que ell va prométrer tornar!

Tots són aixís els idil·lis de Festa Major! Teixits amb paraules dolces que deixen un regust de fel, perquè ixen de la boca sense pujar del cor! Ja ho sabem que al mig de les festes l'amor s'encèn com una paperada, que fa la gran flamarada per a quedar als pocs moments cendra ben morta, sense ni un bri de caliu.

I veureu amb quina magestat el dia avança i els carrers animats plens de visitants. I veureu un captard fantàstic amb una posta apoteòsica... Veureu com els núvols ponentins es vesteixen de festa posant-se el vestit sagnós que'ls hi pinta el sol quan s'enfonza enllà, d'enllà embolicat amb gasses d'or... Veureu com els estels puntegen al firmament i com la lluna baixa cel avall posant-se damunt la muntanyola més xica, per no perdre detall de la nostra festa...

I sentireu els crits i rialtes que omplenen els carrers, com els cors palpiten inflats de vida i veureu els ulls que espuirgen com l'estel·lada... Veureu la Festa Major, que passa com un somni, que s'esfuma com una il·lusió i com les ànimes s'endormisca i esperen frissoses un altre any, per despertar-se amb el prelude de les campanes, que batallejant amb júria, faran estremir els campanars i els cors somniadors.

Aguiles humanes, pareu vostre vol, plegueu les vostres ales fantàstiques i baixeu a n'aquest clot ombrivol a fruir els encisos, a embriagar-vos amb la dolçor d'una Festa Major montsenyenca!

RAMON FERRER MONTPLET

Un tom per les vinyes

A la família del dilectíssim arbucienc En Miquel Coste

Una anada a les nostres vinyes té també els seus atractius. No són les nostres vinyes, com les vinyes d'altres llocs. No són pas bocins de terreny, només emprats per el conreu de les serments; ans són veritables hortes de sequer. En voltades pels ceps, hi han un munt de feixetes, ritmicament escalonades, on hi campen abundor d'hortalisses i fruiters de tota mena. Anar a la vinya, a les acaballes del mes de Setembre, té també la seva poesia. El millor obsequi, que hom fa a un foraster, és acompanyar-lo a la vinya.

* * *

Era una tarda somrient, quan ja el mes de Setembre anava tenint els últims desmais de vida. Uns estiuejants, en quines venes hi bull sang arbucienc, enamorats de les nostres rodalies, com que són el bressol on el senyor hi vegegé la llum per primera vegada i hi sentí per primera vegada amorosides ses galtes amb petons maternals, i amb quins em lliguen vincles d'estreta i sincera amistança que jo tinc en bona estimació, acceptaren, amb veritable pler i a pler meu, mon oferiment d'una anada a la vinya. L'ofertament i l'acceptació eren la veu amical d'uns cors que glatien a l'unisson. Pare, mare i dos filletes, de caient senzill i d'un tractament afalagador, conjuntament amb dues amigues llurs, quina simp-

tia es marcava prou en el dolç somriure de llurs llavis, formaven la comitiva que jo acompanyava. A aquella anada a la vinya, bo i essent una cosa ben senzilla, era quelcom trascendental per a la nostra amistança. Era una nova anella que venia a junyir-la més estretament. Cors que's volen i s'aimen, com s'aimen i es volen els veritables amics, senten un pler inusitat en els moments de mutu acompanyament i s'ubriaguen de gaubança en els parlaments llurs.

Gairebé sens donar-nos-en compte, per entremig d'un clotarral de gaia bellesa, fregant una sureda d'aspecte majestuós i després d'haver-nos endinzat al fons d'una frondosa perxada, ens trobàrem a la vinya. Ja hi som, diguí jo, i una dolça rialleta que traspuava dolls de satisfacció, correspongué a mes paraules. La vinya devingué més animada; fins semblava més curulla de raïms que en altres dies. Les figueres, colltorsint amorosament son brancatge, ens ofrenaven, joïoses, els fruits de tot l'any i un turonet altirós, que'ns acaronava, posà, davant el nostre esguard, tot el rieral arbucienc, revestit de la grandiositat més estupenda que hom pot imaginar-se. Ens trobàvem al cim d'una vinya de Fogueres, fit a fit de la comarca de Pujals. El poble jeia, mansoi i silenciós, en mig del fondal i d'ell n'arrencava una superba escalinata de turonets, que s'adossava als peus de les Agudes, gegant de les nostres muntanyes. L'espectacle no podia

devenir més emocionant; el Sol s'en anava a la posta darrera les crestes de Matagalls; la vinya bevava els nostres peus amatent i obsequiosa, mentres l'oreig de la vesprada fregava suaument les nostres galtes. La passejada n'havia sigut plàcida i captivant; la tarda esplèndida i plaent, només enterbolida per la recança d'acomiar-nos.

MARIAN

Arbucies

Arbucies és una vila que fa goig. No és solzament la seva situació tipogràfica, en mig d'un meravellós parc de gerdor i de boniquesa, ço que li dona un caire plaent i afalagador, sinó que la mateixa població, amb ses carrers i ses cases, deixa una sentor atractívola i corpnedora. Encara recordo els moments de pler, que em donaren uns amicals parlaments amb un senyor de Sitges, enamorat de la formosor de la nostra vila, bo i havent-hi estat només de pas cap a Sant Hilari. Després de la seva vila nadiua, que n'és una perla del nostre mar blau, conceptuava la nostra com la més formosa que ell havia visitat. Tothom qui hagi vist mantes poblacions de la talla d'Arbucies, potser tastarà la mateixa impressió. L'imponent majestat del carrer d'en Camprodón; el caient rialler dels carrers de la Pietat, de l'Estenedor i de Munt; la serietat del carrer del Sorrai i la ferèstega i madura poesia del Castell són quelcom tan típic i

tan característic de la vila nostrada, que difícilment hom en trobarà un'altra que pugui parionar-s'hi. L'obra d'arranjament dels nostres carrers, portada a cap d'uns anys ençà, ha convertit la vila nostrada en la perla de les vessants montsenyenques. L'emplaçament de la Capella de la Pietat i de les Escoles Oficial, amb el formós jardí que s'hi arracera, dona a l'entrada de la població un aspecte tan festívol, que talment apar l'avançada d'una ciutat molt més important. ¡Llàstima que els carrers del Castell i del Sorrai no siguin urbanitzats com els altres!

No hi ha pas dubte que l'obra d'embelliment ha vingut aparellada amb una major netedat. Arbucies ha guanyat, en el ram de la netedat, un cent per u. L'home és fill de les circumstàncies i l'ambient, que'l rodeja, influeix molt en la seva manera de pensar i en son comportament. Per això té gran interès en conservar les coses netes, quan elles fan goig; però també s'avé amb la brutícia, quan a son entorn tot en respira i la misèria traspua per tots cantons. En aquest sentit, l'obra d'embelliment de la nostra població ha contribuït ben marcadament a un acreixement de la seva netedat. Avui Arbucies és una població que dona bó veure i amb una mica més de cura dels propietaris de les cases en arranger les façanes de les mateixes; malgrat ésser una població muntanyenca, no envejarà pas res a les viles, besades pel remureig de les

aigües blaves del Mediterrà. Tothom qui la visita, se n'enamora. Potser els arbucienes som els que fem menys cas de la boniquesa de la nostra població. La costum de les coses fa que hom no en faci el cas que deuria fer-ne. Es una trista llei del cor humà la llei del gastament. Fins el bon gust dintre el cor de l'home, es gasta i es malmet.

FLIST

Un tros de l'Història

A mon dilecte amic i col·laborador de
"El Bisbalenc" En Josep Eduard de
Linares i Escoda

Fa uns dos cents cinquanta anys, que la vila de mos somnis no jeia riallera i tranquila sobre l'escumejanta ratlla que, en zigzag continuat, li ofería un dels afluents del Tordera.

Llavores la pàtria, endolada, maltractada i abatuda per els soldats dels exèrcits, no gosava aixecar el front; ni saludar a la Primavera, brindar a la Tardor, festejar l'Hivern i retre el tribut d'una rialla a l'Estiu.

...No gosava i no podia. Que més sensible per una mare, que veure caure a sos fills morts, sense poguer fuetejar amb ràbia encesa a l'inhumà que fruïa i s'embadalia contemplant encisat, com queien els seus iguals.

¡Oh! Quina llàstima no tingués en ses mans el Trident de Neptú, per descarregar-la brutalment i tal com mereixien a n'aquells que li robaven la carn de la seva carn, a n'aquells que s'embriagaven de

la sang de son cos, i, a n'aquells que feien sentir al llunyà el «catric-catrec» esfereïdor de llurs ossos.

...Guerra, .. Guerra... fuig de ma ment. ¡Jo't detesto!

Llegiu si us plau, no ho escric jo: Ho varen escriure el dia 7 de Març de l'any 1690, davant del Notari públic de la vila d'Arbucies N'Aleix Milans, firmaren i juraren el Batlle que llavors exercia Domenec Refart i el Jurat Josep Blanch i Pau Ferrer.

«...Tampoc s'excusa referir la tirania que varen executar, un Alferes i 12 soldats que estaven allotjats en la Casa i Masia de Pere Ripoll i Riera, amb un mosso anomenat Salvi Fábregas veí del mateix terme d'Arbucies. Trobant-se aquest, aquella nit, en la casa de Pere Ripoll, sense més ni més li varen donar una ganivetada en el front i després, tots ple-gats, l'agafaren i el varen lligar amb una corda, baix el pretext de que'l portarien pres, fins que varen arribar a un bosc que s'anomena de «Pujals del Mas» (un quart d'hora lluny de la vila) i allí li varen desperar un tir de fusell amb bala, ferint-lo de la cuixa dreta, donant-li a més vuit punyalades. I no contents varen seguir ses crueldats destroçant-li sos membres naturals (com en aqueixa conformitat i en dit lloc es va trobar el cadavre d'en Salvi Fábregas) i una volta els soldats foren arribats a la vila, ells mateixos contaven a n'els patrons dequina manera havien mort a n'el país, ensenyantel-s'hi també la sang,

de la que ells mateixos estaven tots xops...»

Per què continuar?

La pluma no pot seguir i sols el pensament arbora paraules, que, pel sol fet d'ésser fill d'aquesta terra, no puc dir. ¡Ella m'ho prohibeix!

...I ella prohibeix, perquè perdona.

...I perdona...perquè és mare!

F GRAELLS

La font del Roser

Veritablement pot dir-se, que és la font dels afores de la nostra població que està de moda i tothom qui s'hi atansa en retorna jerosament impressionat. Les formoses i arrenjarades pollancredes i un ferèstec corriol, arranjat en mig d'avelaners i maleses, que a ella menen, fan de sa visita una excursioneta tardivola de les més plaentes que poden fer-se en la temporada d'estiueig. ¡Potser no hi han dos dotzenes d'arbu-ciencs que la coneixin!

Al fons d'un petit clot de solitud encisadora, on hi vessen ses aigües, en temps plujós, unes vinyes sens conreu i rubiertes d'esbarzers i de maleses, situada en mig de la propietat de càu Malaret, s'hi troba la font del Roser. Encara que molt temps ignorada, sa existència data de molts anys enrera, en que la feu construir el malaguanyat N'Anton Malaret, amo de la finca i entusiasta pregoner de la bellesa del rieral arbucienc, a quina generositat de-

gueren també sa vida les fonts dels Angels i de la Casica, que tantes hores d'esbarjo i divertiment han proporcionat als nostres estiuejants. Fins a l'any passat, no es parlà gaire d'aquesta font. Potser perquè les arbredes, que hom travessa per a anar-hi, eren molt petites i no donaven al viant paisatges de tanta bellesa com avui ofrenen a son esguard; potser perquè no hi havia tanta afició, com hi ha avui, a recórrer les nostres rodalies, lo cert és que la font del Roser ha devingut ignorada, molts anys, bo i essent una de les fonts més fresquetes de l'entorn d'Arbucies, a la qual hom hi aboca per un parc gerdíssim d'ufanosa vegetació. L'any passat, fou molt visitada, retornant-ne tothom p'egonament encantat del reconet joliu ou hi escola ses aigües. A mitja hora de la població, per carretera i corriol acuradament arranjat, sens pujades on hom pugui lassar-s'hi, dintre un xamós fondal, que veu son aqueument torbat només pel xerroteig dels ocells i pel xarloteg de les aigües, s'hi troba la font del Roser.

Llegidor, que sents anhels de visitar aquesta font, en ésser a Càu Malaret demana son camí. Potser no hi arribaries. Dintre quatre o cinc anys, quan la destrual dels homes hagi tallat la vida d'aquelles arbredes, avui curulles de poesia i rubiertes de verdor, no et plauria gaire; però actualment és una meravella dels afores de la nostra població.

UN ARBUCIENC

FREIXENET

XAMPANY
D'ALTA CALITAT

CAVES A
SAN SADURNÍ DE NOYA

BELLESA TRAGICA

¡Jo voldria cantar-vos, ¡oh Senyora!
 les gràcies que us fan ser tan divinal!
 ¡voldria dir la dolça llum que plora
 dels vostres ulls ingenus i malalts!
 ¡l aquest somriure, que un gavell de roses
 exclaten odorants de vostre carn!
 que'l cor, com les abelles voluptuoses
 desitja extreure el nèctar canfortant!
 ¡l vostres llavis rojos i carnosos
 que s'obren purs auriolats de llum!
 ¡i el diví encís dels vostres mots sedosos
 que és aliment d'amor el seu perfum!
 ¡l el vostre andar, sagrada meravella
 que'ls meus sentits al seu darrera atrau!
 ¡i el peu lleuger, la passa curta i bella,
 i l'estela que deixeu de llum suau!
 Més ¡ai!, no us puc capí. Vostra bellesa,
 si bé son pes m'enerva i m'és fatal
 potser m'és bo d'ésser-me incompresa;
 ¡qui sap si us veig més bella en l'ideal!

LL. TORRES I PLÀ

SIGUEM DE DEU

Quí f'ha donat el cor que sent
 i l'ull que veu?
 Quí f'ha donat llum a la ment
 i força al peu?
 Quí aqueixa llengua ens ha donat
 que canta i riu?
 Quí en aquest món ens ha portat
 per fer-hi niu?
 Tot ens ho ha dat el Ser suprem
 que tot és seu.
 Doncs ia que l'ésser li devem,
 siguem de Déu!

RAFEL VILÀ BARNILS

Reservat per la
FABRICA DE TORNERIA MECANICA
per teixits, flats, gèneres de punt i
FABRICA DE CADIRES CURVADES
de
J. CASADESÚS VILÀ
ARBUCIAS BREDÀ

En memòria de la mort de
Na Ramona Sendra, de Vilardell

(a. c. s.)

No tot ho clou la fosca sepultura,
 de la llavor que bo i consum la terra
 naix una flor, sa arrel com més s'enterra
 més flaire dona a l'hom, i és casta i pura,
 i com l'encens, s'eurola dret l'altura
 per dar un bés el Déu de la natura.
 Déu creà el món i en ell creà a l'home
 com una flor, més de flaire immortal
 i al esclatar el bés del sol de Roura
 del Pare Sant sots la veu paternal.
 Vol que'l perfum d'incens en blanca broma
 en suau transport l'envolti triomfal.

LLUÍS G. PONS

ESPORTS

FUTBOL

- Dia 7 (Camp d'Hostalrich)
 «Hostalrich F. C.» 2 «C. D. Arbucias» 0
 Dia 14
 «La Garriga F. C.» 3 «C. D. Arbucias» 3
 Dia 21
 «Llinás E. C.» 0 «C. D. Arbucias» 9
 Dia 25 (Camp de Blanes)
 «Penya els 13» 4 «C. D. Arbucias» 2
 Dia 28
 «Vich F. C.» 1 «C. D. Arbucias» 3

CRÓNICA

Un partit de trist record fou el celebrat en el camp d'Hostalrich. L'actuació desafortunada del seu referée feu que un partit que prometia ésser bonic, acabés com el rosari de l'aurora. Després d'haver començat la segona part, el referée sense cap raó justificada, volia treure jugadors de l'Arbucias fora del camp i llavors va ésser quan la cosa va prendre un caire bon xic alarmant. El cabo de la Guardia Civil, no direm pas que ho fes amb encert, davant l'avolumentament va donar l'ordre de suspendre's el partit. Pocs dies després és va rebre una lletra de l'Hostalrich donant mil satisfaccions i pregant que el nostre equip és torni a fer una vi-

sita, per a tornar a estrényer els llaços de l'amistança, que havien afluixat uns incidents tan deplorables.

El partit Garriga-Arbucias, força anivellat.

El Llinás davant del nostre onze va fer un trist paper.

Perquè no ens tinguin per apassionats al anar a parlar del partit celebrat al camp del Blanes, ens limitarem en tallar un petit paràgraf de lo que va publicar a «La Vanguardia» el corresponent del Blanes: «A la segona part degut a l'individualisme de Pachichi a la apatia dels uns i el descert de la defensa, feu que l'Arbucias els tingués constantment embotellats, i sinó varen marcar més gols fou perquè tenia el Sant girat d'espatlles...»

Una altra victòria varen apuntar-se els nostres, combatent novament amb els vigatants, delectant-nos amb un encontre, força disputat i bonic.

FIM

DE SOCIETAT

—Va celebrar-se a Montserrat, el matrimoni del benamat arbucien En Lluís Roura Villaret, amb la distingida senyoreta de Vich, Na Maria Mercè Sala i Font.

—També va contraure matrimoni, a Barcelona, el Sr. En Ferran Escalas, personalitat de gran renom en la actual política barcelonina i fill de la difunta arbucienca Na Teresa Coste, amb l'encantadora senyoreta N'Angelita Renera. L'apadrinà en tan solemne acte el Sr. Martínez Anido Vispresident del Govern i Ministre de la Governació, a qui acompanyaren els senyors Milans del Bosch i el

Baró de Viver, Governador i Batlle respectivament de Barcelona i altres personalitats descollants en en la política d'aquella gran urb. Els convidats foren obsequiats amb un esplèndid àpat a l'Hotel Miramar de l'Exposició.

—Per el dia 2 de Setembre, està anunciat l'enllaç matrimonial del jove N'Alfons Malaret amb la formosa senyoreta Na Sofia Girbau de Argüelles.

—El dia 29 de Juny s'emmaridàren en la nostra Església Parroquial, En Pere Borrell Pinto i Na Maria Iglesias Serrat. Ço mateix feren, el dia 4 de Juliol En Bonaventura Plá Aurubau i Na Maria Vidal Valls.

—Així mateix, el dia 2, varen celebrar-se les bodes d'En Carles Juanola Pou i Na Dolors Vinyas Casanova. Els hi donà la benedicció nupcial, Mossèn Agustí Casanova, cosí de la núvia.

—També s'uniren maritalment, el mateix dia, En Pere Planas Domenech i Na Rita Orra Aimá.

—Han rebut el Sagrament del Baptisme: Josep Vidal Galcerán, Angela Taberner Boix, Teresa Recasens Figueres, Mercè Funoyet Riem i Dolors Albó Camps.

Necrològiques

—A Arenys de Mar, on residia, morí confortat amb els Sants Sagraments el Sr. Altés, pare polític de la nostra subscriptora Na Dolors Iglesias de Altés. La nombrosa concurrència que assistí a

son enterrament i funerals, palesà abastament la pregona simpatia que té la família Altés en aquella població.

—El dia 3 de Juliol, lliurà la seva ànima a Déu, havent rebut els Sants Sagraments, la nostra compatricia Mercè Dorca Moner.

—A Vilafranca del Panadés, on tenia sa residència, feu son traspass el nostre benamat compatrici En Josep Mirons i Pons

—La vigília de Sant Jaume fou enterrada, en la nostra població, la senyora Na Ramona Cendra, esposa del publicista i Arxiver Municipal de Girona N'Artur Vinyardell.

—Així mateix foren enterrats, el dia 27 de Juliol, els nostres compatricis N'Isidre Catalá Valls i En Josep Vilá.

—A Barcelona morí la senyora Dolors Casals, que tants estius ha sojornat en la nostra vila.

Acompanyem a les llurs famílies en el dol, a l'ensem que demanem als nostres llegidors un pietós sufragi per a els difunts.

RELIGIOSES

—Els propietaris d'autos, enguany celebraren la diada de Sant Cristófol amb tota solemnitat. En la Capella de la Pietat hi hagué solemne benedicció d'autos i ofici a tota orquestra a càrrec de l'«Arbucienca»

—Les Germanes Carmelites ho-

Mossèn Lluís Rodà. Per tal de substituir-lo ha sigut nomenat Mossèn Lluís Aliu.

—De pas cap a Sant Hilari, podrem saludar al benamat subscriptor i antic vicari d'Arbúcies Mossèn Jaume Ayats.

—Estiueja ja en la nostra vila la colònia de nens que cada any envia l'Ajuntament de Barcelona.

—Ha sigut nomenat professor de pintura de l'Escola Municipal de Belles Arts de Girona, el nostre volgut col·laborador En Josep Aguilera. En atenta comunicació ens prega oferim a tots els arbucians els serveis de son nou càrrec.

—Han romàs uns dies en la nostra població, els benamats subscriptors Josep M.ª Pons, Teresina Sojalolí, Maria Palomer, Francesc Mirones, Lluís Ferrer, Miquel Pagés, Dolors Camps i Angels Fàbrega.

—El dia 14 de Juliol, tornàren a córrer els Autos Vermells, que havien parat per manament superior.

—S'ha acomiadat de nosaltres, retornant a Barcelona per causa

del servei militar, el nostre actiu col·laborador En Rafael Vilà.

—A conseqüència d'un atac d'apendicitis, fou operada satisfactoriament a Barcelona, l'esposa del distingit arbucienec En Ll. Torrent

—Després de brillants oposicions a Madrid, ha guanyat una plaça d'estafeta de Correus a Mallorca el dilectíssim arbucienec En Joan Bosch, carter de La Seilera

—Per tal d'estiuejar-hi es troben en la nostra vila, les famílies Vilar de Malaret, Coste, Riera, Ripoll, Oriols, Badés, Ferrero, Ordís, Vilà, Genover, Turón, Rosinyol, Vinardell, Dr. Girona, Saragossa, Casals, Torres, Paret, Casas, Solans, Fernández-Díaz, Gallach, Guiráldez, Oliveras, Sinó, Costa, Fontcuberta i altres, quins noms sentim no recordar.

—Durant el mes de Juliol la Sucursal de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis ha rebut per imposicions 163.138'75 ptes. i ha pagat per reintegres 39.020'75, donant un resultat a favor de 124.118. En el mateix mes ha obert 65 llibretes noves.

LA HISPANO HILARIENCA, S. A. - (Autos Correus)

Despatx central dels ferrocarrils de Madrid Saragossa i Alacant. Servei combinat amb els autos d'aquesta empresa. Bitllet directe de ida i volta de Barcelona a Arbúcies Ptes. 10'50 de Barcelona a Sant Hilari Ptes. 14'50.

De Sant Hilari a Arbúcies i Breda, i de Hostalrich a Arbúcies i Sant Hilari, cada dia, en els trens correus; De Sant Hilari a Vich, cada dissabte; De Sant Hilari a Santa Coloma de Farnès, cada dilluns; D'Arbúcies a Sant Celoni, cada dimecres; D'Arbúcies a Viladrau i a Vich, cada dissabte; De l'estació de Gualba als Manantials de Sant Hilari, cada dia, del primer de juliol al 15 de setembre; De Sant Hilari a la Font Picant, cada dia, matí i tarda, durant l'estiu.

Lloguers de Turismes i d'Omnibus per a famílies.

Dirrecció i Administració:
Carrer de Valls, 1 - Telefon, 2
SANT HILARI

Administració i Despatx:
Camprodon, 9 - Telefon, 16
ARBUCIES

Per a bitllets i informacions a Barcelona: Despatx central, Diputació, 257.

SASTRERIA **La Fàbrica** Francesc Casanova

Continuament grans novetats

Immens stock de Camises, Gorres, Corbates, Cinturons i Tirants a preus econòmics
Ultims models i articles de gran fantasia per a senyora.

Taller d'Espardenyeria

Lluís Vilá

Especialitat en esparde-
nyes d'alta novetat en
- classes d'estiu i hivern -

¿Esteu enterats de les esparde-
nyes amb sola de goma que fabrica
aquesta casa? PROBEU-LES!

Carrers Camprodón, 3 i Sorray, 8

ES VENEN ES LLOGUEN
I S'ARREGLEN

BICICLETES

— — Dipòsit de peces de recanvi

Enric Busquets

Tractant en rodells de totes menes
i mides

Castell, 81 ARBUCIES

ELECTRE - MONTSENY

LLUM
FORÇA
CALEFACCIO

Per encàrrecs i reclamacions a

Francesc Riumalló
CAMPRODÓN, 50

Orquestra - Cobla

L'ARBUCIENCA

2.ª CATEGORIA

Representant

Francesc Riumalló

Confiteria i Colmado
de

Martí Clopés i Fill

Reposteria i Confiteria en general
Vins, Xampanyes de marca i espe-
— cialitat en Pans de Passic —

Esmerada elaboració de Turrons
de Mel, de Massapà i de Iema
Especialitat en Turró Montseny

Camprodón, 8 ARBUCIES

CONFITERIA I PASTISSERIA

MANEL FERRAGUT

PLAÇA NOVA, 10 - ARBUCIES

Gran assortit en conserves, dolços
riquíssims, xampanyes d'acredita-
des marques i vins escollerts.

Dolços i confecció esmeradíssima
d'encàrrec

Especialitat en tortades d'Atmetlla
i pans de passic

Vistes del poble i de sos contorns

M. G. Bell

ANIS DEL MONO

VICENTE BOSCH

BADALONA

H. Carabias